

Arrest

nr. 68 033 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUL, loco advocaat S. SAROLEA en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesje afkomst te zijn, geboren in 1990 te Vladikavkaz. U verklaarde afkomstig te zijn van Nazran. Uw moeder (M. A.) (OV (...)) gaf aan dat zij in 2005 officieel gehuwd was met (N. M.) (OV (...)), uw stiefvader, en dat jullie sinds hun huwelijk veel problemen hadden gekend. Uw stiefvader reisde na een gevangenschap van 1 februari 2007 tot 11 april 2007 door naar België waar hij op 17 april 2007 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. Op 25 september 2007 werd uw stiefvader door mij erkend als vluchteling. U gaf aan dat u omwille van de problemen van uw stiefvader uw land van herkomst had verlaten. Uw moeder verklaarde dat uw stiefvader samen met zijn vader rebellen had geholpen en dat zij in september 2004 3 dagen werd opgepakt en ondervraagd over hun activiteiten. Jullie werden omwille van uw stiefvader meerdere malen lastig gevallen en gecontroleerd. U gaf aan dat op 1 december 2007 een 6 tal militairen jullie woning binnenvielen en dat 3 mannen u en uw zus (Z.) (OV 6.414.824) lastig vielen. Jullie pyjama's werden bij deze handelingen gescheurd. U gaf aan dat jullie riepen en dat jullie buurman (R.) hierop reageerde. Hij kwam

tussenbeide om jullie te redden maar hij kwam nooit de kamer binnen. U gaf aan dat uw moeder wel jullie kamer binnenkwam en deze mannen wegstuurde. Jullie beweerden dat dit incident de aanleiding was voor jullie vertrek uit Ingoesjetië. U vroeg samen met uw moeder, broers en zussen op 25 december 2007 asiel aan bij de Poolse autoriteiten. Uw moeder verklaarde bij de Poolse instanties dat jullie omwille van de problemen van uw stiefvader jullie land van herkomst hadden verlaten en dat jullie met uw stiefvader die in België verbleef wilden herenigd worden. Jullie doorliepen de Poolse procedure voor gezinshereniging. Op 11 maart 2009 verlieten jullie Polen en jullie kwamen diezelfde dag in België toe. U vroeg de volgende dag samen met uw moeder asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Uw zus (Z.) kwam na problemen in Polen te hebben gekend pas op 21 mei 2009 aan in België en zij vroeg op 29 mei 2009 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw reispaspoort, uw Russisch intern paspoort, een beslissing van de Poolse asielinstanties, een kopie van een elektronisch vliegticket en een schoolattest.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw stiefvader (N. M.) (OV (...)), (CGVS (A.) 12/08/2010 p.6), en uw moeder (M. A.) (OV (...)). In het kader van de door uw stiefvader ingediende asielaanvraag heb ik een intrekking van de vluchtelingenstatus genomen. In het kader van de asielaanvraag van uw moeder werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw stiefvader en die van uw moeder is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissingen van hen die zich in het administratieve dossier bevinden. Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw reispaspoort, uw Russisch intern paspoort en uw schoolattest bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist. De beslissing van de Poolse asielinstanties betreffende uw transfer naar België en het stopzetten van uw asielprocedure in Polen evenals een kopie van een elektronisch vliegticket op uw naam van Warschau naar Brussel tonen aan dat u samen met uw moeder, (half)broers en (half)zussen in Polen asiel hebt aangevraagd en uw asieldossier door de Poolse asielinstanties aan België werd overgedragen. Dit wordt evenmin door mij betwist.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat ook in het kader van de asielprocedure van uw zus (M. Z.) (OV (...)) door mij een weigeringsbeslissing werd genomen voor wat betreft zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus volledig verbindt aan de asielaanvraag van haar stiefvader, (N.M.), wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. X en aan de asielaanvraag van haar moeder, (M. A.), wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. X.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nrs. X en X van 6 oktober 2011 respectievelijk de beslissingen in hoofde van verzoeksters stiefvader en moeder vernietigd. Het arrest genomen in hoofde van verzoeksters stiefvader, waarnaar ook het arrest in hoofde van verzoekster moeder verwijst, luidt als volgt:

"2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 195 en van de artikelen 48/3, 48/5 en 57/6, 7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker voert tevens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1. Verzoeker wenst in eerste instantie te benadrukken dat hij bijna vier jaar na de feiten opnieuw werd ondervraagd. Sinds zijn aanhouding en foltering lijdt hij aan stress en depressie. Verzoeker stelt al jaren verslaafd te zijn aan drugs, wat invloed heeft op zijn geheugen. Ten gevolge hiervan vergeet hij belangrijke elementen, zoals de geboortedatum van zijn kinderen. Verzoeker verwijst naar een passage van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat hij verklaarde dat het niet gemakkelijk is zich gebeurtenissen te herinneren daar hij jaren geprobeerd heeft om te vergeten. Bij zijn

verzoekschrift voegt verzoeker tevens een attest van een arts waaruit blijkt dat hij momenteel in behandeling is voor zijn verslaving. Verzoeker voert verder aan dat in 2007 al bevestigd werd dat hij zijn cognitieve functies niet meer onder controle had. Tenslotte stelt verzoeker dat met zijn medische toestand rekening dient gehouden te worden, zeker wanneer de motivatie hoofdzakelijk op tegenstrijdigheden is gebaseerd. Zijn medische toestand kan de tegenstrijdigheden verklaren, zeker na bijna drie jaar verslaving aan drugs.

2.1.2. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn asielaanvraag op 25 augustus 2007 door psycholoog L. Quintyn, adviseur-expert van het departement asielinstanties bij de FOD Binnenlandse Zaken, aan een grondig psychologisch evaluatieonderzoek werd onderworpen. Uit dit evaluatieonderzoek bleek onder andere: "Een cocktail van de drie onderkende dynamieken zorgen dan voor een nogal indrukwekkende kliniek waarbij KV zijn emoties en cognitieve functies niet meer onder controle heeft, hij blijkbaar door al zijn reeds beperkte psychologische reserves zit, er tevens duidelijk sprake is van een (reactionele) depressie en zelfs paranoïde elementen {...}". De conclusie van dit evaluatieonderzoek luidde dan ook als volgt: "Vrij spectaculaire psychopathologie die, naar mijn aanvoelen, een complexe etiologie heeft zoals hierboven beschreven en waarvan moet gesteld dat de gehele lijdensdrempel zeker niet gefingeerd is doch gekleurd is door zijn basispersoonlijkheid (dit kan hem dan ook niet verweten worden) en de afwezigheid van de klassieke culturele context waarop hij kon terugvallen. Ik meen te mogen bevestigen dat betrokkene inderdaad gegaan is door pijnlijke ervaringen, 'waarschijnlijk' zoals deze in het asielrelaas zijn aangebracht. De kans dat deze traumatische ervaringen de uitlokkende factor(en) geweest zijn van de actuele decompensatie lijkt me erg plausibel. Gezien deze complexe dynamiek van de lijdensdrempel moet m.i. tijdens de interviews rekening gehouden worden met de belangrijke psychische labiliteit van deze man. De kans dat hij, door interne spanning, zijn 'mogelijkheden' verliest is zeer reëel."

2.1.3. Op 25 september 2007 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot toekenning van de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker. Naar aanleiding van de verklaringen van verzoekers echtgenote nadien heeft de commissaris-generaal echter diverse tegenstrijdigheden vastgesteld met verzoekers verklaringen in 2007 en werd verzoeker opnieuw uitgenodigd voor verhoor om hier alsnog duiding over te geven. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing waarbij de commissaris-generaal is overgegaan tot de intrekking van het vluchtelingenstatuut van verzoeker, in hoofddeel gebaseerd is op tegenstrijdigheden die zijn vastgesteld tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote, alsook tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen.

2.1.4. Aangaande verzoekers psychische toestand motiveert de bestreden beslissing als volgt: "Aangaande het psychologisch rapport dat zich in uw dossier bevindt dient te worden aangestipt dat dit reeds dateert van augustus 2007 en bijgevolg niet als een weergave van uw actuele psychologische toestand anno 2010 kan worden beschouwd. Dit rapport betreft immers een momentopname die geen rekening houdt met de evolutie die u sindsdien hebt afgelegd. Hoewel in 2007 werd vastgesteld dat u uw cognitieve functies mogelijks niet meer onder controle zou hebben, dient er heden te worden vastgesteld dat de analyse van het recente gehoorverslag van november 2010 duidelijk laat zien dat uw antwoorden goed gestructureerd zijn, dat u alle vragen op een efficiënte en gedetailleerde wijze weet te beantwoorden en dat u antwoorden rijk zijn aan details, waardoor er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat u bij machte bent om uw asielrelaas op een autonome en functionele manier uiteen te zetten. Bovendien moet tevens vastgesteld worden dat u tot op heden geen recent medisch attest hebt voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat uw cognitieve functies, meer bepaald uw geheugencapaciteiten, op heden überhaupt zijn aangetast."

2.1.5. Deze motivering kan evenwel niet worden gevolgd. Immers blijkt duidelijk uit de stukken van het administratief dossier dat de cognitieve mogelijkheden van verzoeker bij zijn gehoor in 2007 zwaar waren aangetast zodat de commissaris-generaal geenszins kan terugvallen op deze verklaringen alsook de daarmee vastgestelde tegenstrijdigheden in latere verhoren van verzoeker en zijn echtgenote ten einde tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te besluiten en alsnog de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken. Het gegeven dat het evaluatieverslag slechts een momentopname is kan niets afdoen aan het feit dat hieruit duidelijk blijkt dat op het moment van het gehoor in 2007 verzoekers cognitieve capaciteiten zwaar waren aangetast zodat dit van invloed is geweest op zijn verklaringen destijds.

Gelet op voorgaande interpretatiefout van de commissaris-generaal evenals het bij huidig verzoekschrift gevoegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoeker nog steeds geheugenproblemen heeft doch de

Raad in deze niet beschikt over gegevens betreffende de ernst van deze aandoening, meer in het bijzonder of een aantasting van dit cognitief geheugen dermate is dat verzoeker ook tijdens het later gehoor niet in staat zou zijn eenvoudige elementaire gegevens op een correcte en volledige wijze te reproduceren oordeelt de Raad, verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal."

2.2. Derhalve dient ook de bestreden beslissing te worden vernietigd en de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 maart 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER